

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Avgvstae Tavrinatorvm, 1578

De Reo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96846](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96846)

Specul. lib. I. Partic. I.

fo. ff. de v. sic. pro emptore. l. si quis cum sciret. Spe. dicit quod hoc verum est in forma. scilicet in mafculo. ver. item opponitur contra eum Bal. Bannitus repellitur ab agendo. ver. item quod est deportatus. G. Super hoc dicit, aut bannitus vult agere de re familiari. aut ad publicam vitionem. Si ad publicam vitionem. potest. Si de re familiari. aut habet bona. & potest. ff. de mil. l. Papinianus exuli. ff. man. l. si mandato Titij. §. is. cuius bona. ff. ex quibus caus. m. o. l. si contra militem. §. j. Si non habet bona. non agit ipse. sed ficius. ff. de nou. l. quories. §. ff. & de ca. di. l. tutel. §. si libertas. nisi statuta primo dicat. vel interdicit agere. vbi nec accusare potest. ff. sol. mat. l. cum mulier. & de alea. l. j. s. quod aut. Et hanc vera. si agendo vitur via iuris communis. Si autem velit vti praxogatiua statutorum. non potest. secundum Iac. ff. ad Treb. l. ex facto. Sed quid si statutum cum hostem iudicet. & sibi bellum indicat. ff. de cap. dim. l. amissione. §. j. Tu dic. quod in hoc standum est foris statutum. l. c. de here. insti. per Cy. Si vero loquantur in accusationibus. tamen inceptis ante bannum. licite profequitur. ff. de pub. iud. l. is qui reus. sed non uas accusationes non inchoat: v. notatur ibi. ergo impune offenditur. dicit Cy. C. de accusatio. l. reus. Sed tu dic. q. multiplex est bannum. scilicet in periali diffidationis. & tunc potest impune offendi. vt in Auth. casta. Aut belli inductionis: vt ff. de cap. di. l. amissione. §. j. & idem in l. 3. §. transfugas. ff. ad l. Cor. n. de sic. Aut bonorum annotationis. ff. de requi. reit. l. j. tunc non potest impune iniuriam pati. arg. ff. de cust. reo. l. diuis. Item alicuius mulier vel poena iuditionis. ff. de ven. inspi. l. j. ex hoc rescripto. & tunc non potest impune offendi. nisi statuto aliud caueatur: nec efficitur hostis. sed debitor: nec etiam si est in carcere. Facit. ff. de re iud. si incertum. cum simili. Bal. vide. j. eo. tit. §. sicut contumaci. & j. de ac. §. annotandus. ¶ Perius non agit. ver. item q. est perius. G. scilicet contra iuramentum: sed prater iuramentum. ff. de iurei. l. alias. vbi de hoc. Bal. ¶ Excommunicatus admittitur ad defensionem suae ecclesiae. ver. item q. est excommunicatus. Sicut contumaci potest in omni causa audientia denegari. ita & bannito. l. sed & si per pratorum. §. actio. ver. item quod est bannitus. & j. s. huiusmodi. G. ¶ An omnis ad uocatus dicatur habere castrense peculium. ver. item cum agitur de peculio. G. si est aduocatus. vt quia licentiat in iure. notarius non eget solum matriculatione. quia ex officij datione auctoritate publica approbatus matriculatus. tunc lucrum artis est castrense. Alias est aduentitium. nisi sit publicum salarium. quod est semper quasi castrense. secundum Gul. Sed lucrum mercatoris est aduentitium. quod non venit ex publico officio. doc. Bal. ¶ Quando conuenitur filius fam. & minor. tunc requiruntur duo remedia contra duos defectus. scilicet quia contra defectum sui iuris carencia. requiritur consensus patris: contra defectum sui iuris carencia. d. d. l. i. ver. cautela. est ergo. G. Vide infra. tit. seq. §. si pater. & infra. eo. §. an sufficit. ¶ Filiusfam. patitur immisionem ex contumacia: ergo & bannum. quia auctoritas patris non debet accedere negligentia: sed factio: quia extraordinem proceditur. sicut & praecipuum extra ordinem fit. ver. sed ecce. & ver. sed non quid. c. met. G. Item patitur executionem sententiae. ff. de mino. l. j. §. sed vtrum. Ex contumacia tamen filij. non capitur peculij profectij possessio. secundum G. sed ex diffinitua sic. vt no. ff. de noxa. l. & si condonatus. ff. sol. ma. l. si filio. Hoc in c. i. l. i. §. si in criminali. C. de bo. pol. l. si filius. C. qui bo. ce. pol. l. pe. §. si. ff. de iur. l. 3. §. si filius. Vide §. si contumaci. & j. de len. §. filius non potest Bal. ¶ Ea quae sunt solennitatis. quia requiruntur ad inchoationem. non quo ad officium. non possunt suppleri postea. ver. pone quod lis. sed ea quae sunt consensus. & sunt de materia non de forma. vel solennitate. possunt suppleri. l. si. communia de leg. vide infra. de tut. §. satisfactio. Bald. an sufficiat licentia generalis patris: ver. sed quid si pater. & seq. G. arg. quod sic. ff. de decur. l. honores. §. fin. Vide §. ver. quando conuenitur. ¶ Casus. in quibus quis dicit sibi ius. §. fin. Vide §. vult propterea. G. An possim includere ruam pecudem dantem mihi damnum? dicit quod sic: sed non claudere animo celandi. sed concludere. non ut mea sic sed animo eam restituendi: ut ff. ad l. Aquil. l. Quintus Mutius. ver. sed pone. G. Vide infra. de comp. iud. ad §. malefactor. ¶ Qui agit ut hares. repellitur nisi declaret ex testamento vel ab intestato. ver. item qui dicit. G. ¶ Quando praelatus habet legitimum personam. & quando capitulum. & quando monachus. uer. ite obijcitur praelato. per plures columnas. G. Quando praelatus agit nomine ecclesiae. & opponitur exceptio. quod non est praelatus: excipitur incepte. sed debet dici. tu non es praelatus. nec in possessione praelatus. nec habetis pro praelato. ver. item. contra praelatum agentem. Nam exceptio debet tacite concludere de necessitate. & ista non concludit: cum ex sola quasi possessione finietur eius persona. G. ¶ Adules simpliciter citatus videtur motus i pro iure. quod petat sibi curatorem. si non habet. & si non petit. patitur interlocutoriam non diffinitiuam. l. si minor. Secus in pupillo. qui non cogitur petere curatorem. Nec enim cogitur per legem. nec per iudicem debet cogi. ff. de gl. dicit. quod imo cogitur. nisi quando litiga. cum tutore. C. qui pe. m. l. in glo. ¶ An uolens agere debeat facere aliquid ante quam agat: Vide Spe. de prepara. iud. Et qualiter actor debeat adire iudicem. uide in tit. de compe. iud. l. 2. et totum. ¶ Item scias quod agere non potest infans uel proximus infans. in casu aliquo. Item prodigus. furdus. inuitus. orphanus. fatuus. mulier luxuriosa. apotata. Item perius. in famis. & c. Ita dicit Spec. per multos uer. & ibi uide Bald.

- 6 Sub iusticiario, vel Potestate loci, vel sub episcopo, vel sub quo maluerit. Scholaris conuentus sub magistro, vel sub Potestate loci, vel sub episcopo, an aliquem possit recusare.
- 7 Scholaris uocatus tenetur coram iudice loci comparere, vt vel coram eo respondeat, vel suum priuilegium ostendat.
- 8 Scholaris eligens coram vno litigare, an postea illum poterit declinare.
- 9 Scholaris clericus, nec uolens, nec inuitus trahitur ad iudicium seculari.
- 10 Medicus, grammaticus, professores liberalium artium, & doctores legum, oratores, philosophi, in se, & vxoribus, & reb. tali gaudeant immunitate, vt in iudiciu non deducantur.
- 11 Consul, pretor, praefectus, & minores magistratus qui merum imperium habent causas prosequi non habent, sed bene conueniri.
- 12 Persona que in iudicio conueniri non debet.
- 13 Legati & ceterorum negotiorum executores non conueniantur.
- 14 Vocatus de ciuitate vel diocesi ad eam iurisdictionem, & ab alio inuentus, qui eum velit conuenire, potest opponere, quod non uenit ad hoc: sic potest domum reuocare.
- 15 Citatus praesumitur, qui reperitur in iudicio.
- 16 Pupillus, viduus, orphanus, debilis, uel morbo diuino fatigati, & huiusmodi persone miserabiles, quandoq; possunt ordinaria iudicia declinare.
- 17 Agi non potest contra insanens, vel maiores 25. annis, vel furiosos, & c.
- 18 Tutor curator, vel alius administrator maxime necessarius, finito officio non potest conueniri de contrahibus bona fide initis nomine eorum quorum negotia gesserunt.
- 19 Seruus monachus, conuersus, professus, & huiusmodi, non conueniuntur.
- 20 Monasterium an possit conueniri pro commissis ante ingressum.
- 21 Seruus qui se habere neget, rei venditi, non conuenitur, neque noxali actio ne.
- 22 Actioe qui nulla tenetur conueniri non potest.
- 23 Vocatus ad maius tribunal non potest conueniri.
- 24 Debitum, qui confiteatur, non cogitur iudicium suscipere.

1. §. Dicto De exceptionibus contra actorem competentibus. Et primo, si quis aliquem sub certa poena promisit iudicio sisti, habet ad hoc semelre tempus a lege. C. de fideius. l. f. c. mus. ¶ Item miles non conuenitur vel accusatur, nisi coram magistro militum: nec ab alio punitur. C. de iurif. om. iud. magister. ff. de custo. re. de militibus. ff. de remilit. l. 2. 7. q. j. nullus omnino. Quod verum est in milite militante: alias esset contra. ff. de accus. l. in fi. & dicam. j. tit. prox. ver. item excipitur, quod est miles. j. ver. item consul. & nisi in quibusdam casibus, vt in praedictis lib. gibus. ¶ Item nobilis priuilegiatus est, vt defendatur, & ne de facili conueniatur arg. l. 6. q. j. frater. 6. q. j. c. sunt plurimi. §. verum. 32. q. 5. praecipuum. extr. de pur. ca. c. i. ff. de iur. ius. voc. l. 2. ¶ Itē clericus non potest trahi coram iudice seculari in causa ciuili, vel criminali: nec potest huic iuri renunciare. extr. de fo. compe. si d. l. genti. l. i. q. i. in solita. & c. placuit. & c. continua. C. de epif. & clericum clericis. & Auth. statum. & Auth. sed hodie. & in Auth. de sancti. epif. §. si qui autem contra. & in Auth. vt cler. apud propri. c. epif. per totum. Nisi ratione ferendi, vel reconuentionis. & in alijs casibus, qui no. l. i. q. i. in summa. & c. clericum. quod dic. vt j. de concln. & renun. ver. cui autem. & seq. & melius. j. de compe. iudicis. ad §. j. ver. in clericis autem. & seq. Olim etiam habebant exceptionem ne conuenirentur, nisi solum sub praeside. in Auth. de san. epif. §. si vero. & in pra. l. cum clericis. ¶ Sed quid si pendente lite coram ciuili iudice reus fiat clericus? Resp. dicitur omnes, & quod coram eodem iudice finiet. C. ad l. Cor. de fal. si quis decurio. prope finem. ff. de iurif. om. iud. cum quaedam. ff. de bonis dam. l. si. §. ex bonis. Licet quidam in hoc contradixerint. arg. ff. de arbit. non

ADDITIONES.

- a Puto q. auctoritate diuidenti per rubricas repulsionis actorum deest causam Vber. de Bo. qui distinxit exceptiones priuilegiatas ab exceptionibus iuris communis, vt dixi §. Rub. i. prox. quod alij non fecerant. Tractat ergo de defensionibus rei, non de impugnationibus. vt dicit in prin. & vide q. auctor bene supplet. Vber. qui oblitus iuris primae defensionis, de l. f. anctum. addidit eam vbi §. Rub. pro dixi in si dicens illam non pratermittendam. illam ergo ne pratermitti possit, auctor hic pramittit. ¶ Adde, quod qui pramittit presentare reum ad omnem requisitionem iudicis non potest praeuenire in presentando, vt liberetur, secundum Roma. cons. l. 37. Item qui promittit presentate reum infra octo dies ad libitum iudicis, illis elapsis non tenetur, & tempus causa finiendae non differenda licet est appositum, secundum Pau. de Cass. cons. l. 68.
- b Miles. ¶ Itae exceptiones sunt, quae Vber. prius vocabat priuilegiatas, vt dixi §. tit. prox. super rubrica.
- c Reconuentionis. ¶ Vide quod scripsi de iudic. at si clericis. super glo. 3.
- d Omnes. ¶ Supplere, vel quasi, propter id quod sequitur. Hanc autem questionem plene tractauit de oblig. ad ratio. c. vno. super glo. ratiocinans. ¶ Quod plene tractat: quia furtum facit Old. utriq. ponam.

De Reo² Rubrica.

SUMMARIUM.

- 1 Miles conueniri non debet, nisi coram magistro militum, nec ab alio puniri.
- 2 Nobilis de facili non debet conueniri.
- 3 Clericus non debet, nec potest trahi coram iudice seculari in causa ciuili, vel criminali: nec potest suo iuri renunciare.
- 4 Reus si fiat clericus pendente lite coram iudice, an coram eodem finiri lis debeat.
- 5 Sch. clericus respondere potest sub magistro, siue clerico, siue laico, vel

Specul. lib. I. Partic. II.

minori. quod si minor §. j. ff. ad Treb. si legatus. in prin. extra, de verb. sig. abbate. de do. cum dilecti. Non tamen negant, quin debeat iudicibus deliberatorias, & alias à iure concessas obtinere. arg. 3. quest. 3. ca. induciae. §. offeratur. & l. ei autem. Item haeres defuncti, aut pariter, aut liberi, aut coniux, aut cognatus, aut agnatus, aut affinis, vel fideiusor, vel alius nomine defuncti, non conuenitur intra nouem dies ab obitu numerandos. C. de sepul. viol. l. fina. & Authen. ibi posita. in Authen. vt cum de app. cogno. §. pe. Item pater vel patronus uenia non perita. j. de dolo. & contu. §. restat. ver. sed & vocans. Item suus haeres non conuenitur ante confectionem inuentarij. C. de iure deli. l. si. extr. de testa. Raynaldus. in fin. arg. 1. 2. q. 2. hæc huius placiti. & c. charitatem. Item is, cui conceditur ne intra certum tempus conueniatur, non respondebit intra illud. C. de præci. Impe. off. quoties. Item si fideus conueniatur cum alijs vendicantibus hereditatem alicuius, ius fidei prius excutitur: & aliorum vendicantium, & aliorum creditorum actiones differunt: vt ff. de iur. fidei. apud lul. & facit ff. si cui plus quam per l. Fal. si haeres. 3. & hæc exceptio, quæ dilatoria est fauore fidei, videtur quasi ex iure communi competere: vt ff. de interrogato. ac. l. 4. in fi. Caue tamen aduocate rei, ne actio sit sublatæ: per id quod habes C. de peti. her. l. si. Item reus excipiet contra citationem: quod dicitur. 36 vt j. de citatione. ¶ Item quod cõuentus est pupillus, vel vidua, vel orphanus, vel debilis, vel morbo duntaxat fatigatus & huiusmodi personæ miserabiles, quæ si principem proclamant, vel etiam ecclesiam, quandoque possunt etiam ordinaria iudicia declinare. C. quando Imper. inter pup. & vil. vna. 87. di. ca. j. & 2. & per totum. ext. de fo. compe. c. 2. tenore. de off. dele. significantibus. C. de episc. & cler. orphanotrophos. Ita tamen si sit grauis infirmitas. extr. de procu. c. 2. §. q. 3. si agrotans. ff. si quis cau. l. 2. §. si quis in iudicio. Vel est expoliatus. 3. q. 2. si episcopus. extr. de restit. spo. frequens. C. de don. inter vi. & vxor. si maritus. Vel dicit se paratum soluere, & litem vitare. ff. de proc. si reus. ff. si cer. pet. l. si. Vel questionem sibi motam non præiudicare alij prius à se motæ. ff. de pe. her. si quis libertatem C. de ord. iud. 3. q. 11. & ext. de ord. cog. per totum. Vel se rem petitam non possidere. ff. de rei. ven. l. si. Vel dilationem sibi concessam pendere: vt 3. q. 3. ca. induciae. §. offeratur. extra. de app. significante. Vel litem sibi motam, à iure esse prohibitam. 1. 1. q. 1. sacerdotibus. C. de obsequijs. liberto. l. 1. ff. de iudic. lis nulla. C. vt nemo prius per totum, vel libellum inepte esse forma tum. C. de formu. l. 2. & 2. q. 3. c. perferipta. §. libellorum. & in præci. sacerdotibus. Vel si fideiusor obijciat rem principalem, vel bonorum possessorem, prius fore conueniendus. C. de fideiusor. Auth. præsentem. infra. de renun. & concl. & C. de act. & obl. Auth. sed hodie. Item excipit de tempore ferriato. C. de fer. omnes. ff. eo. l. 1. extr. co. c. si. & de iud. c. si ff. de in ius voc. l. 2. in fin. 1. §. q. 4. placita. ¶ Item non potest agi contra infantes, vel minores 25. ann. vel furiosos, vel mente captos, & similes personæ, sine tutoris vel curatoris autoritate. ¶ ff. de adm. tut. l. 1. & 2. C. si aduer. rem iudic. l. si. C. quilegi personam ha. l. 1. & 2. & ff. de re iud. acta. & l. contra pupillum. C. de episc. & cler. orphanotrophos. Necetiam hi agere possunt: vt §. in tit. de actore in diuersis locis. Item nec filius. vt ibi dixi in ver. sed & filius. & seq. Item Respublica acephala conueniri non potest, sicut nec minor. C. libr. 1. de cur. Reipubl. l. 1. C. ex qui. cau. ma. in inte. rest. Respub. & sicut nec ecclesia: ut extra. ne se. uac. c. si. ¶ Item tutor, uel curator, uel alius administrator, maxime necessarius, finito officio non conuenitur de contra actibus bona fide cum eo in ius nomine eorum, quorum negotia gesserunt. ff. quando ex fac. tu. uel cu. l. post mortem. ff. de re iudic. l. 4. C. de adm. tut. cum quidam. ff. de instito. l. si. de proc. Plautius. Necetiam agunt, ut dixi. §. in tit. de act. uer. item tutor. Durante uero officio respondere tenentur, alioquin ab administratione remouebuntur: ut C. de proc. l. 3. & j. de accu. uer. item nec maior. Et nunquid erit in prelato idem, ut ex hac causa possit remoneri? responde. non. Prædicta enim lex loquitur tantum de his, qui habent onus, non emolumentum. Quid si tutor ideo non uult defendere, quia scit pupillum malam causam fouere: & uult potius, quod aduersarius mittatur in possessionem, nisi quid deber aduersarius audiri? Respon. si pupillo expedit magis, quam aliud, quod fiat missio, non audietur aduersarius. Nam tutor defendere uidebitur hoc casu ad instar. proc. ff. de procu. sed & hæ. §. si. & l. seq. secundum Alb. Pap. ¶ Item seruus, monachus, conuersus, professus, & huiusmodi, non conueniuntur. C. de in. seruus & l. seq. C. de rei uen. non solum. ff. de reg. iur. cum seruus. extra. de syndico. c. uno. ff. de iudic. lis nulla. & §. uerfi. item episcopus. De hoc tamen, & qualiter formabitur libellus contra eum, no. j. de stat. mo. ¶ Nec etiam hi agere possunt, ut dixi. §. de actore. uer. item quod est seruus & uer. item excipitur contra act. Sed an monachus potest accusari? Videtur quod sic: extra. de simo. dilectus filius A. non tamen quo ad poenam pecuniariam: quia proprio caret. 1. 2. quæ. 1. nolo. extra. de sta. mo. cum ad monasterium. sicut dicam in seruo. j. vi. de ac. in prin. Et hæc uera sunt, nisi abbas uelit eum defendere. ff. de re iudic. si seruum. Ro. uero not. f. quod monachus, & simi-

les, si delinquant, accusantur: licet alias non agant nec conueniantur in pre. uer. item excipitur contra actorem, sicut & de portatus. ff. de pec. aut damnus. §. inter eos. & l. in seruorum. §. quod an. & l. capitalium. §. in exulibus. ff. de acc. l. si cui. §. si. in auth. de sanc. epi. §. si monachus. de nup. §. secundum occasionem. col. 4. extra. de priui. c. uolentes lib. 6. C. ubi de cri. agi oportet. auth. qua in prouincia in prin. Mar. de Fa. dixit, quod si monachus accusetur de crimine: ipse se defendet, & non Abbas: potest tamen abbas ei assistere. C. de accu. l. 1. & 2. ad l. l. de ui. pub. seruus C. de nox. si seruus. §. in si C. de e. pis. & cle. auth. causa. De hoc j. de sta. mo. §. & ibi nor. 20 qualiter tunc agitur, & qualiter concipiatur libellus. ¶ Sed nunquid pro commissis ante ingressum conueniatur monasterium? Videtur quod sic: & si nolit defendere, & agatur ciuilitate: & de bonis eius, quæ monasterio obuenerunt, satisfiet agentibus. arg. Influu. h. de acqui. per arro §. fin. h. Si autem criminaliter ageretur, contra credo: cum omnia crimina in ipso ingressu sint extincta. in auth. i. de monachis in prin. colla. j. 1. & de pec. distin. 1. c. quis aliquando. §. his auctoritatibus asseritur. prope principium, extra. de filiis pre. k. byte. c. 1. licet dici possit extincta esse, quo ad Deum. ¶ Item is, 21 qui negat se seruum habere, uel in potestate sua esse, non conuenitur rei uend. uel noxali actione. ff. de rei uen. l. penultima §. finali. ff. si ex noxali causa aga. l. secunda. extra. de iudi. c. examinata. 22 ¶ Item is, qui nulla tenetur actione. ff. de eden. quedam ff. ad exhiben. thesaurus. Item potest excipi per illos casus, in quibus fallit illa regula: actor debet forum rei sequi: quos dicitur j. de compe. iudi. ad. ¶ Item conueniri non potest is, qui in infirmitate detentus, uel j. ad maius tribunal uocatus est. ff. de iudi. si prator. ff. de re in. quæ situm §. 1. extra. de pro. c. 2. §. q. 2. si agrotans. 1. 8. dist. 24 si episcopus. ¶ Item reus, qui debitum confiteatur, & paratus est soluere, non cogitur iudicium suscipere. ff. de iudic. si debitori. quod si partem confiteatur, per illam etiam non cogitur, ut. ff. si cert. peta. quidam existimauerunt.

ADDITIONES.

- a Si haeres. ¶ Istæ duæ leges uidentur contrariæ. Prima dicit idem quod §. si a dicit, quod si fidei commissum est soluendum cum cautione de restituendo. Sed utrobique dicitur gl. in prima lis iam erat mota per fideum, in secunda non: unde uer. ite ponit fideum conueniri cum alijs vendicantibus.
- f Auctoritate. ¶ Querit Ro. cit. 7. ante medium: quid facere debeat, uolens conuenire pupillum vel minorem? Respondet, quod conueniam pupillum maiorem septennio, & minorem adultum, si pupillus est minor septennio conueniam tutorem solum, si illum habet: alias petam illum sibi dari: in adulto, si curatorem habet & si minor est præsens, ipsum conueniam, & in sui personam formabo libellum: cui respondebit cum auctoritate curatoris: si est absens minor, concipiam libellum in personam curatoris, si non habet: petam sibi dari: & dabitur sibi inuito ad litem. Alleg. C. de iure delib. l. potuit. & l. si infanti. C. quip. tut. l. 1. ff. de tut. l. qui habent. §. idem Casibus. ad Treb. l. restituta. §. j. & colleg. infra.
- c Remouebuntur. ¶ Si iudici uidebitur. De hoc §. tit. prox. §. 1. ad si. ver. Sed queritur utrum pater.
- d Casu. ¶ Quando sic expedit pupillo, & sic esset dominus pro dens facturus: alias autem cum misio in possessionem fiat propter rem in defensionem, constat quod defendere non uideat. Et super hoc uide quod no. in §. h. lat. in alle. in glo. regulam ponit.
- e De statu. mona. ¶ In prin.
- f Vero not. ¶ Suo tit. 2. uerfi. penul. & uerfi. sequen. est ultimus. ¶ Ad de Bal. in l. si seruus ignorante. C. de noxa. ubi quod seruus & monachus in iudicio criminali habent legitimam personam in se defendendo. & idem dicit in filiofamilias, qui habet legitimam personam in criminali in defendendo seipsum sine patris auctoritate. Et ad de Lu. Ro. conf. 375. incl. in proposita questione: ubi an abbas habeat iurisdictionem in monachos, etiam in criminalibus, ubi quæque deliquerint, & ibi an monachus punitus de delicto per abbatem possit per episcopum ulterius puniri, & uide late G. Papæ in quaestione suis q. 554. incl. ad quem pertineat correctio. Henr. Fer.
- g De statu. mona. ¶ In prin.
- h §. fin. ¶ Hugolinus allegat ad idem ff. de capi. dimi. l. tutelæ. §. fin. in Collatio. j. ¶ Hucusque Ro. & est finis tituli.
- k Deum. ¶ Et quo ad ecclesiam. facit quod no. in præ. §. his auctoritatibus. in glo. arg. quod & de uoto scri. puz.
- * Quid si pendere appellatione reus accusatus est effectus clericus. Ioan. And. in c. 1. de oblig. ad ratioci. Bar. in l. 1. ff. de poen.

¶ Bald. De Reo.

¶ Quid I promittit aliquem representare sub poena. nec adijcit tempus, nec dixit ad mandatum iudicis, uel parit requisitionem, habet se melius tempus ad euitandam poenam: ut C. de fideiuss. l. sancimus. G. Item sicut in representare inique ad sententiam, quia talis fideiussor post sententiam non tenetur, nec sistere, nec soluere: quia clausula, De iudicio sibi, non continet clausulam iudicia. solui. ff. de fideiuss. l. Græce. §. post litem. ubi de hoc. Sed contra clausula, iudicatum solui, uel soluere iudicatum, non enim sunt uerba ista forma lia. ff. de præ. stip. l. 2. continet tres clausulas: quia finis continet principium & medium, & ipsum de necessitate præsupponit: sed non contra, unde sententia includit processum, sed processum non includit sententiam. Sic. & facta. l. 1. titio

quoque concernit sententiam, totum processum spectat. Sed satisfactio, qua concernit processum non continet iudicari executionem. Sic ff. de pac. l. sed sitantur. & de solut. l. hoc iure. Est & alia ratio: quia iudicium non porrigitur post sententiam, quia finitur per sententiam: ergo & promissio de iudicio sibi finitur. ¶ Sed quid si quis generalius promissit, scilicet sistere & parere mandatis curie, vtrum teneatur lata sententia? Dic. quod non: quia istud de parendo mandatis, venit accessorie ad promissionem, vnde non semper per ipsam satisfactioem de iudicio sisti, debet parere mandatis secundum naturam satisfactioem. ff. de in ius voc. l. eum. Pro quo facit, quod no. Dy. ff. de ver. oblig. l. continens. §. cum quis. Bal. Vide j. de acc. §. vilo qualiter. & j. px. ¶ Sed an reus qui promissit de iudicio sisti, & parere curie, potest opponere exceptionem iudicis incompetenti? Et videtur, quod non: quia in eum conuenit, cum eius mandatis se submittit. ff. de iurisd. omni iudic. l. est receptum. In contrarium facit, quia ista verba sunt intelligenda secundum ius eorum, vnde vno. in d. §. cum quis. & no. ff. de reg. iur. l. non videtur. §. qui iussu. & de ope. l. si libertas. Itē psona non sui iudicis, non fundatur p satisfactioem: vt C. de lit. pte. auth. offeratur. Facit quod no. Cy. C. de spon. l. si. Sol. per sim pteem de iudicio sisti promissionem non excludit obiectus contra iurisdiccionem; sed cum quis promissit parere mandatis eius, per hoc prorogatur iurisdicchio. arg. no. in l. pe. ff. de arbi. per Accu. & Gul. Et ideo subdistinguetur ista promissio sit iudici, qui ex privilegio poterat reculari: & tunc perditur privilegium. C. de pec. l. pen. Aut iudici extraneo: & tunc etiam videtur, quod possit ponere: vt si conuenit. ff. de iur. om. iudi. Hoc non credo: & ideo dico, quod si promissit per errorem, non valet. secus si ex certa scientia, non per meum. ff. de iud. l. 2. ff. si quis cau. l. sed & si quis. §. fin. Nam per contrarium contra factus est subditus illius iudicis, & fori. quod ad illam causam. & vide quod no. infra. veruscul. quid sit scholaris. per G. ¶ Si lite pendente quis sit effectus clericus, non impeditur per hoc cognitio: sed executio iudicis secularis. veruscul. quid sit. G. Certē si clericus est litigiosus, vt ita dixerim, & iocul. ff. de optul. ar. ff. de iur. om. iud. l. pe. Bal. Vide Jo. An. de obli. ad racionē. Bal. ¶ Scholaris clericus non potest conueniri sub reo, & laico, sed sub clerico, si quis scholaris est aduena, sicut. Sed si studet in propria dioecesi, non potest conueniri, nisi coram dioecelano. ver. quid sit scholaris. G. Si tamē clericus est peliparius, potest conueniri sub camerlingo occasioe artis. C. de iurisdiccionem iudicium. l. si. quia clerici negotiatores, quantum perinet ad eam negotiationem, iure laicorum communi vti debent. C. de epil. & cleris. l. 2. l. si enim. vt sic dixerim, non sunt pariter clerici. arg. C. de sacro. eccl. l. qui sub iure. & de vita & hon. cler. c. si. Bal. qui habeant ius reuocandi domnia. ver. item legati. & ver. seq. cum sunt in curia Romana. G. ¶ Presumitur quis citatus, ex quo in iudicio comparuit, & ideo si offerit ei libellus, non potest dicere, Cita me, & ego veniam: sed bene potest petere terminum ad de liberandum. ver. si quis ob aliquam. G. ¶ Certē si iudex eum non monet, potest sillicentius recedere, & tota de hoc fit. Si enim presumitur citatus, & illic citatus recedere, est et verus contumax: vnde non presumitur citatus, ff. de in ius voc. l. j. Tamen presentia idem quod citatio operatur: quia non refert qualiter quis sit in iudicio, per citationem, vel sine. ff. de re iud. l. de vnoquoque. & no. in c. vii. de elect. lib. 6. in Nouella. Nam citatio non fit ad deliberandum, sed comparandum Parum ergo de modo cursum, si finem habeamus: & ista est communis opi. & vera, ergo per tale libellum reo presentia obligatum interuenit prescriptio: sicut per efficacem citationem tam in ciuili, quam in criminali. ff. de adul. miles. §. sexaginta. quod tene memi. Nam & quodam sunt sine citatione. ff. ad Trebellian. l. reculari. & l. ille a quo. Bald. & vide j. de lib. concep. §. reo non citato. & quod de teste presentia citato, vide j. de teste. §. vales dicitur. Et etiam sunt heres habet dilationem trium mensium propter inuentarium. ver. item suus. G. incipit quod ad die inmissioem quam creditor probare debet, si negetur. ff. de condi. furti. l. 2. ff. de inter. act. l. 2. & j. ff. sol. ma. l. si cum dotem. §. transgrediamur. in gl. Bald. ¶ An monachus possit conueniri. Ciuiliter non, criminaliter sic, ad poenam in corpus luendam in defectum pecunie. Item ad poenam corporalem. ff. de acc. l. hoc accusare. §. omnibus, quia natura communis est. Ciuiliter autem conuenitur monasterium, si monachus obtulit vniuersitatem bonorum: secus si rem singularem: vel nullam: vt noc. per gloss. & Dyn. in lege, si peculium: §. j. de pecu. lega. Nam monasterium habetur loco heredis ratione rerum, non ratione persone: imo est successore anomalus sicut pater, qui occupat iure peculij, & sicut iure caduci. ff. de noua. l. nouatio. ff. solut. matr. l. si constante. §. si. Insi. de eo, cui. l. cau. §. si. Bal. Et si monachus diuinit matrimonium per quosdam, monasterium non tenetur nisi pro rata. ff. de religi. l. si pro rata. licet tamen monasterium possidendo vnam rem singularem, non conuenitur tanquam obligatum tamē si non defendit monachum, patitur in illam rem missionem. Insi. de acqui. per arro. in si. de hoc in ver. item feruus. cum seq. per Gul. & Tac. & Cy. in auth. causa quae fit cum monacho. C. de epi. & cle. vide j. de statu mo. §. iuramentum. & j. de acc. §. potest clericus. Bal. ¶ Ille, qui non vult recipere libellum, sed soluere, non dicit litem contestari, sed declinatoriam opponere, secundum Gul. ff. de procu. l. si reus. Item si non vult recipere libellum, nec soluere, sed constiteri debitorum, non videtur litem contestari: sed fit pceptum in eum officio iudicis: vt si debitor. ff. de iudi. & nota. ff. de inter. act. l. vbi conque. Si vero reus libellum iam suscepit, offerendo debitum, non videtur litem contestari, sed perimere contestationem litem & sententiam. Si vero non offert debitum, sed constiteatur libello suscepto, & in figura iudicij: tunc fit litem contestatio de plano, in qua non requiritur iuramentum calumnie, vt no. ff. de nego. gest. l. at qui natura. §. cum me abente. Si vero contradiccionem opponit, sit litem contestatio, & exigitur calumnie iuramentum. C. de iud. l. rem non nouam. C. de iur. cal. l. 2. in prin. C. de excep. l. si quidem. Bal. ¶ Si pater satisfat pro filio de iudicio sistant, videtur persona filij legitimari, sine alio consensu: Videtur quod sic. ff. qui satisfactio. cogan. l. filius. sed ibi pater erat in iudicio nomine filij, non filius. Ad idem quia qui fideiubet, consentire videtur. ff. ad Mace. l. sed si pater. §. non solum. Tamen si ista satisfactio praestatur ante litem contestatam, non videtur sufficere: quia oportet quod pater consentiat alio tempore, scilicet tempore litem contestata. ff. solut. matr. l. si cum dotem. §. eo autem tempore. & istud est tutius. Tamen etiam credo primum verum: quia consensus perseverat, & nec reuocatur: & quotidie consentire videtur. argumen. ff. de iur. iur. acc.

l. j. in si. Bal. vide infra ti. px. §. conuenit. & seq. & §. an sufficiat. & j. px. ¶ Sed quid si statum dicat, quod filius non possit se obligare sine expressa licentia patris: & in codē instrumento filius & pater principaliter se obligant: vel vnus pro altero fideiubet, nec dicitur, quod pater dederit licentiam filio, an sufficiat? Quidam dicunt, quod non: quia est tacita licentia, non expresse. Videtur, non fideiubere, non consentire. ff. qui. mo. pig. taci. contrahi. l. si gratiam. §. r. ff. qui. mo. pig. vel hyp. fol. l. Titius Sempronius. in prin. Nam & duo rei videtur rursuicem fideiubere. l. vir vxori. §. si. ff. ad Vell. Sed arg. quod sufficiat. ff. de proc. l. filius. §. sed & filia. Et si dicatur quod non est expressa licentia, dico quod satis est expressa rebus ipsis & factis. arg. ff. de leg. l. de quibus. & necessario sequitur ex verbis, quod ex tenore verborum aperte colligitur. arg. ff. de lib. & posth. l. Gallus. §. si. Nam & ratione statuti factum videtur: ergo & ipsi statuto. ff. de ritu nup. l. libertus. §. senatus. C. de iud. in l. si. de cond. & dem. l. cum tale. §. pe. in gl. Sed quidam pronunciant contrarium, inherens, verbo, expressa. arg. ff. de auto. tuto. l. fin. cum glo. & l. etiam & quod no. ff. de reg. iur. l. vbi non voce. ff. de ad optio. l. si pater naturalis. per Gul. nam nec tutor si se obligat vna cum pupillo, dicitur ipse sufficienter autorizare, quia requiritur verborum expressio: quod est tutius, Bal. vide j. de pecu. §. sufficit ghalis

¶ De Accusatore. Rubrica.

ADDITIO.

¶ Hic aduertendū, quod in hoc volumine habemus quatuor rubricas, quae allegant, itegros sūt scribēdas, de Accusatore hic, de Accusato, quae sequitur de Accusatio ne in parte tertia, & in quarta de Accusationibus. Item est sciendum, quod Legiste habent in C. specialem rubricam, qui accusare non possunt: quae prout hunc nigro, quia specialiter ad hoc tendit. & Azo ibi in Summa inuit auctore, & ipse Summa super rubrica de accu. Goff. vlt. ad ver. accusari. Host. in 2. §. Bags. in prin. vique ad ver. nunc de ciuilib. ostendit accusatorem repelli ratione sui, ratione accusati, ratione mista vtriusque, ratione iudicis, item ratione ipsius iudicis & cause, & ratione temporis. Tanc. in secunda parte ratione ipsius iudicis & cause, & sequi quasi nil ad propositum. Ro. in libellis iur. cano. n. i. in prin. 2. partis. post l. 2. rubri. de singulis personis, quae accusare non possunt, quod multum inuit auctorem. Vber. de Bo. de hoc in pe. co. §. quem allegari super rubrica de auctore. Vber. de Bo. fecit specialem rubricam de his, qui in criminalibus actionibus repelluntur, quae est tertia rubrica. alias est pars secunda, ex qua satis adiutus est auctor: de reliquis dicitur in tit. de accusatione, & de accusationibus. Et circa rubricam congrue quaeritur, si per statum non potest quis accusare de crimine publico sine consensu offensis & Accusati. E. de crimine publico, dicens. Ego A. de voluntate talis accuso B. quis dicatur hic accusator: videtur, quod consentiens, quasi ille videtur mandatarius, & per eum mandans accusat. Veniar regula, qui per alium. cū suis expressis. de reu. lib. 6. Item quia potentior est in accusando, & eius versus interest, ita quod presentis extraneum excluderet. Et sufficiat. j. j. col. vers. pone quidam, cum ver. seq. Tu dic contra: quia per id vitari iura volentia in criminalibus causis non interuenire procuratorem, extr. co. tit. venies. & c. de in si. ff. de pub. iud. l. pe. §. j. Item aliud est agere, aliud agere consentire. ff. de re. iur. Alius curiosus in hoc prosequendo videat quaestionem domini Ia. Bu. patris, qui hoc in his duobus articulis plene disputauit in quaestione, quae incertum est. Propter quod est sciendum, quod idem olim tenuit Lamber. de Ramo, in quaestione, quae incipit duo sunt capitula, ponens vnum statum esse de quo aliud quod querela bannitorum non audiunt: nec damna eis illata emendantur, ponebat Titum vulneratum ad Seio: & quia crimen erat publicum, ego poteram vulnerantem accusare: sed quia per statum necesse sic erat, habui consensum Titij offensis: & accusari ante litem non potest, vel priusquam nomen Seij reciperetur inter reorum nomina, Titius bannitus fuit pro homicidio iusto, vt procedatur in accusatione. Seius cetera ex vi secundi statuti, querebat quid iuris: & tenuit idem, scilicet, quod procedatur in accusatione, no obstante resistentia accusati, hoc maxime per l. si de pub. iud. l. si qui reus. in si. ubi dicitur, quod damnatus implere potest accusationem, quas ante damnationem inchoauerat, etiam si post damnationem adimatur ei ciuitas, vel libertas. Intelligit autem inchoatam accusationem ante damnationem, etiam si super accusatione lis cont. non erat. C. qui acc. non poss. neganda. in si. quae habetur 3. q. 1. r. neganda. Inducit etiam l. quoniam. ff. de act. & ob. ff. de seruo cor. l. doli. §. fin. in quibus actiones, quae seruo inceperit competere: siue ex l. 1. r. tab. vel ex l. A. qui iniuria, furo vel corruptione mihi competit, quicquid de seruo eueniat, manumissione, alienatione, vel alio modo. Ponderat principaliter, si ego, quia statum non im pediuisset, libere poteram accusare: cum crimen fit publicum, stringere ergo offensi non facit me mandatarium vel procuratorem: sed solum remouet obitaculum obstantiae: & sic remanet in iure communi, per quod verificatur solutio. Ad quam additur regula, in ambiguis. §. j. ff. de re iur. & regula, factum legitime eo. tit. lib. 6. Sed quod si ipse Titius accusatus tenere, quod bannitus fuit, vt s. Dy. in l. antepe. ff. de fideiuf. dicit aduocatus tenere, quod bannitus accusationem inchoatam prosequi non poterit, per ipsam. l. §. sed cum duo qui eam admodum inchoare non possent, sic nec inchoatam prosequi: cum res ad casum, a quonon poterat inchoari: & quia quod impedit faciendum, impedit factum: vt ibi, & ff. de sup. m. l. post finitam. alij dicunt, quod si statum prohibeat bannitum admitti ad accusandum, ipse bannitus accusationem inchoatam prosequi, poterit, per pr. l. si reus, & hoc ibi placet Dy. & dicit praestari debere securitatem bannito per commune, quod non offendatur donec inchoata accusatio sit finita. ¶ Adde Bar. in d. l. si, qui reus, quod ad secundam q. & quod ad q. de accusatore postea ex bannito, vide Perr. de Ancha. consil. 308. incip. plura. & quantum ad vltima verba, quod iudex debeat praestare securitatem bannito: adde, quod idem vult Barto. in d. l. si, qui reus. Item scias quod in mandato quod datur ad accusandum, requiruntur ea, quae ipso accusato: alias mandatum non valet, & tenet Roman. consil. 60.

Concessum